

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

EVRIPIDES
IPHIGENIA IN TAVRIS

EDIDIT
D. SANSONE

B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1931

Sächsische
58°
479
Landesbibl.

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN ZU LEIPZIG

VERHANDLUNGEN

DES LEIPZIGER VERBANDS DER ANGEHÖRIGEN

DER FACHGEBIETE

PHYSIK

UND MATHEMATIK

BEI DER 100. GEBURTSTAGSFEIER DES HERRN

LEOPOLD KRONECKER

BEI DER 100. GEBURTSTAGSFEIER DES HERRN

1871

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1981

EVRIPIDES
IPHIGENIA IN TAVRIS

EDIDIT

DAVID SANSONE

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1981

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

Sächsische
Landesbibliothek
3. SEP 1981
Dresden

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1981

1. Auflage

VLN 294 · 375/7/81 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig — III/18/97

Bestell-Nr. 666 020 7

DDR 24, — M

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Ὁρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παραγεννηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἄπέσφαττον.

* * *

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ Ἰφιγένεια.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
ΟΡΕΣΤΗΣ
ΠΥΛΑΔΗΣ
ΧΟΡΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΣ
ΘΟΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμει κόρην,
ἐξ ἧς Ἄτρεὺς ἔβλασταν· Ἄτρεὺς δ' ἄπο
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφην ἐγώ,
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἦν ἀμφὶ δίναις ἅς θάμ' Εὐριπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσω κνανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὔνεχ', ὡς δοκεῖ, πατῆρ
Ἄρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοῖς τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
ἐς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσσης χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, ἠϋξω φωσφόρῳ θύσειν θεῶ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμῆστρα δάμαρ
τίκτει — τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων —

ἦν χρὴ σε θῦσαι.

καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
 25 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
 ἔλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἠΰ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 30 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ὤκισεν Ταύρων χθόνα,
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερέαν τίθησί με,
 35 † ὅθεν νόμοισι τοῖσιδ' † ἦδεται θεὰ
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον.
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γάρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνὴρ.
 40 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ἃ καινὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 45 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 50 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,

κάγω τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον,
 κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὖς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60

νῦν οὖν ἀδελφῶ βούλομαι δοῦναι χοὰς
 παροῦσ' ἀπόντι — ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν —
 σὺν προσπόλοισιν, ἅς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναικας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τινὸς πάρεισιν, εἴμ' ἔσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ

ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.

ΟΡ. Πυλλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς
 ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν; 70

ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν.

ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλην οὗ καταστάζει φόνος;

ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει τριχώματα.

ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὄρᾶς ἠρτημένα;

ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75

ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὔ σκοπεῖν χρεῶν.

- ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' τήνδ' αὖ ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην
 μητέρα κατακτάς, διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 80 ἤλαννόμεσθα φυγάδες, ἔξεδροι χθονός,
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
 ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
 μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν
 οὖς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.
 85 σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός,
 ἔνθ' Ἄρτεμῖς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
 ἐς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 90 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
 δοῦναι — τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα —
 καὶ ταῦτα δρᾶσαντ' ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων.
 ἤκω δὲ πεισθεῖς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον.
 σὲ δ' ἱστορῶ,
 95 Πυλάδη — σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου —
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρας
 ὑψηλά· πότρεα δωμάτων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἂν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς
 100 † ὧν οὐδὲν ἴσμεν †; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας
 ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι

- φεύγωμεν, ἤπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 ΠΥ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν,
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον· 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρ' ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἶπη κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὄρα δέ γ'· ἔστι τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόντους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 ΟΡ. οὐ τοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπη πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν.
 ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται 120
 πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΧΟΡΟΣ

- εὐφραμεῖτ', ὦ
 πόντον δισσὰς συγχωρούσας
 πέτρας Εὐξείνου ναίωντες. 125
- ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
 Δίκτυνν' οὐρεία,
 πρὸς σὰν ἀυλάν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
 πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας 130

135 κληδούχου δούλα πέμπω,
 Ελλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
 ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
 πατρῶων οἴκων ἔδρας.

140 ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
 ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
 ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κόπᾳ
 χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ
 <∞> Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν;

145 *ΙΦ.* ὦ δμωαί, δυσθρηνήτοις
 ὡς θρήνοις ἔγκειμαι,
 τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς {βοᾶν}
 ἀλύροισ ἐλέγοις,
 ἔ ἔ, ἐν κηδείοις οἴκτοις,
 αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται,
 σύγγονον ἄμὸν κατακλαιομένα
 150 ζωᾶς, οἶαν <οἶαν> ἰδόμαν
 ὄψιν ὄνειρων
 νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.

155 ὀλόμαν ὀλόμαν·
 οὐκ εἶσ' οἴκοι πατρῶοι·
 οἶμοι φροῦδος γέννα.
 φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.

ἰὸν δαῖμον,
 μόνον ὃς με κασίγνητον συλᾶς

Αἶδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοὰς
 μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένον 160
 ὑδραίνειν γαίας ἐν νότοις,
 πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων
 Βάκχου τ' οἴνηρὰς λοιβὰς
 ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν, 165
 ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται.

ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
 τεῦχος καὶ λοιβὰν Αἶδα.

ᾧ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόσιον 170
 θάλος, ὡς φθιμένω τάδε σοι πέμπω·
 δέξαι δ' οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι
 ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἴσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθη 175
 πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκῆμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖς ἅ τλάμων.

ΧΟ. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
 Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἄχᾶν 180
 δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
 νέκυσιν, μέλεον τὰν ἐν μολπαῖς
 Αἶδας ὕμνεϊ δίχα παιάνων. 185

οἴμοι τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων·
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι.

{πατρῶων οἴκων}
 †τίν' ἐκ† τῶν εὐόλβων Ἄργει
 190 βασιλέων ἀρχά.
 μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει·
 δινενούσαις <δ'> ἵπποισι
 πταναῖς ἀλλάξας {δ'} ἐξ ἔδρας
 195 ἱερὸν <μετέβαλεν> ὄμμ' ἀυγᾶς
 ἄλιος. ἄλλοτε δ' ἄλλα προσέβα
 χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα
 †φόνος ἐπὶ φόνῳ ἄχεα ἄχεσιν †
 ἔνθεν τῶν πρόσθεν δυμαθέντων
 200 Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'
 εἰς οἴκους, σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.

<ΙΦ.> ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 205 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας
 καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς
 λόχιαι στερορὰν παιδείαν
 Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
 209 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
 208 ἁ μναστευθεῖς' ἐξ Ἑλλάνων,
 210 Λήδας ἁ τλάμων κούρα,
 σφάγιον πατρώα λώβα
 καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
 ἔτεκεν ἔτρεφεν εὐκταίαν †.

ἰππείοισιν <δ'> ἐν δίφροισι
 ψαμάθων Ἀυλίδος ἐπέβασαν 215
 νύμφαιον, οἴμοι, δύσνυμφον
 τῶ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.
 νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
 δυσχόρτους οἴκους ναίω
 ἄγαμος ἄτεκνος ἄπολις ἄφιλος, 220
 οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν
 οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ
 <καὶ> Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμορράντων δυσφόρμιγγα 225
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν, {βωμούς}
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδὰν
 οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθρα,
 τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω 230
 σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον
 ἔτι βρέφος ἔτι νέον
 ἔτι θάλος ἐν χερσὶν ματρὸς
 πρὸς στέρνοισίν τ'
 Ἄργει σκηπτουῶνον Ὀρέσταν. 235

ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
 βουφορβὸς ἤκει σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ

Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμῆστρας τέκνον,
 ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

240 *IΦ.* τί δ' ἐστὶ τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου;

ΒΟΥ. ἤκουσιν ἐς γῆν κυανέαν Συμπληγάδα

πλάτη φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,

θεᾶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον

Ἀρτέμιδι. χέρονιβας δὲ καὶ κατάργματα

245 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη.

IΦ. ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.

IΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἴσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.

250 *IΦ.* τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν;

ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

IΦ. πῶς δ' εἶδετ' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;

ΒΟΥ. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου . . .

IΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

255 *ΒΟΥ.* βοῦς ἦλθομεν νίφοντες ἐναλία δρόσῳ.

IΦ. ἐκεῖσε δὴ ἴπανελθε, πῶς νιν εἴλετε

τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.

χρόνιοι γὰρ ἤκουσ' οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς

Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

260 *ΒΟΥ.* ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων

βοῦς ὑλοφόρβους πόντον εἰσεβάλλομεν,

ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ

κοιλωπὸς ἀγμός, πορφυρευτικάι στέγαι.

ἐνταῦθα δισσοῦς εἶδέ τις νεανίας

265 βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν

ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.

ἔλεξε δ'· οὐχ ὄρᾱτε; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὢν
 ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσηύξατ' εἰσιδῶν·
 ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
 270 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάμμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς,
 275 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 280 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρια.
 κᾶν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοι
 ἔστη κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κᾶπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾶ κυναγὸς ὡς·
 Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρᾱς
 285 Αἰδοῦ δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων — πῦρ πνέουσα καὶ φόνον —
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλη.
 290 οἴμοι, κτανεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄρᾱν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἅ φασ' Ἐρινῶς ἰέναι μιμήματα.

295 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι,
 σιγῇ καθήμεθ' · ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὄπως,
 παίει σιδήρῳ λαγόνας ἐς πλευρὰς ἰεῖς,
 δοκῶν Ἐρινῶς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,
 300 ὥσθ' αἵματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἀλός.

κὰν τῶδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φουσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους ·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 305 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα.
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον · ὡς δ' ἐσείδομεν
 προύργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 310 βάλλων ἀράσσω. ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 караδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 315 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ὤμωξέ θ' · ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 320 οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευμ' ἠκούσαμεν ·
 Πυλάδῃ, θανούμεθ', ἀλλ' ὄπως θανούμεθα
 κάλλισθ' · ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερὶ.

ὥς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φρυγῆ λεπαίας ἐξεπίπλαμεν νάπας.
 ἀλλ', εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο,
 αὐθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσον πέτροις.
 ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 οὐδείς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλών.

325

μόλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα,
 κύκλω δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτω καθεῖσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 κομίζομέν νιν. ὃ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 ἐπὶ χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι.

330

335

ἠῦχον δὲ τοιάδ' ὦ νεᾶνι σοι ξένων
 σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκης ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτεῖσει φόνον
 δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.

ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν μανένθ', ὅστις ποτὲ
 Ἑλληνοσ ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

340

ΙΦ. εἰέν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν,
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἴήμεῖς οἷα φροντιούμεθα.

ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεί,
 ἐς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρον,
 Ἑλληνας ἄνδρας ἠνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα,

345

350 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύσνον με λήψεσθ', οἴτινές ποθ' ἤκετε.
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἧσθόμην, φίλαι
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσι δυστυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.

355 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἧτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
 Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἧ μ' ἀπόλεσεν,
 Μενέλεών θ', ἴν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Ἀῶλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναῖδαι χειρούμενοι
 360 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.
 οἴμοι — κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ —
 ὅσας γενείου χειῖρας ἐξηκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος, ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'.

365 ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὕμνοῦσιν ὕμεναίοισιν, ἀυλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλόμεσθα πρὸς σέθεν.
 370 Ἴδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προτείνας πόσιν ἐν ἀρμάτων <μ'> ὄχοις
 ἐς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω.

375 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ' ἐς Πηλέως
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπᾶσματα

ἔσαυθις, ὡς ἤξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλήμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἴων καλῶν
 ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.

τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 ἧτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄφηται φόνου,
 ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγη χεροῖν,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἠγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἠδεταὶ βροτοκτόνοις.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἔτεκεν ἢ Διὸς δάμαρ 385
 Λητῶ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα

ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἠσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 ἐς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κνάνεαι κνάνεαι [στρ. σ'

σύνοδοι θαλάσσης, ἴν' οἶ-
 στρος ὁ πετόμενος Ἄργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν <— —>, 395

Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐ-
 ρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδροῦν δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400

ἢ ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας,
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμει-
 κτον αἶαν, ἐνθα κούρα
 Δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;

[ἀντ. α']

ἤ ῥοθίοις εἰλατίνας
 δικρότοισι κώπαις ἔπλευ-
 σαν πόντι' ἐπὶ κύματα
 410 νάιον ὄχημα λινοπόροισι <τ'> αὔραις,
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν αὔ-
 ξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πήμασι βροτῶν
 415 ἄπληστος ἀνθρώποις,
 ὄλβου βάρος οἷ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις
 τε βαρβάρους περῶντες
 κοινᾷ δόξᾳ.
 420 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἤκει.

[στερ. β']

πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
 πῶς Φινειδᾶν αὐ-
 πνους ἀκτὰς ἐπέρα-
 425 σαν, παρ' ἄλιον αἰγιαλὸν
 ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ δραμόντες,
 ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
 Νηρηίδων <—υ> χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκυκλίους,
 430 πλησιστίοισι πνοαῖς
 συριζόντων κατὰ πρύ-
 μναν εὐναίων πηδαλίων
 αὔραισιν νοτίαις

ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἴ- 435
αν, Λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλλῆ-
ος δρόμους καλλισταδίους,
ἄξεινον κατὰ πόντον;

εἶθ' εὐχαῖσι δεσποσύνοις 435
Λήδας Ἑλένα φίλα [ἀντ. β'
παῖς ἐλθοῦσα τύχοι, 440
τὰν Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
ἴν' ἀμφὶ χαιῖτα δρόσον αἵματηρὰν
ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
δεσποίνας χειρὶ θάνη 445
ποινάς δοῦσ' ἀντιπάλους.

ἦδιστ' ἂν δ' ἀγγελίαν
δεξαίμεθ' Ἑλλάδος ἐκ
γᾶς, πλωτήρων εἴ τις ἔβα
δουλείας ἐμέθεν 450
δειλαίας παυσίπονος.

†〈—〉 γὰρ ὄνειρασι συμβαί-
ην † δόμοις πόλει τε πατρῶ-
α τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαν-
σιν, κοινὰν χάριν ὄλβῳ. 455

ἄλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον

460 πρόσφαγμα θεᾶς. σιγαῖτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.

465 ὦ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἦδε τελειῖ, δέξαι θυσίας,
ἄς ὁ παρ' ἡμῖν
νόμος οὐχ ὀσίας {Ἑλλησι διδοὺς} ἀναφαίνει.

470 **ΙΦ.** εἶέν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
ἅ χρῆ' πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.

475 φεῦ·
τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἴων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω
τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
ἔς ἀφανὲς ἔρπει, κοῦδὲν οἶδ' οὐδεὶς †κακόν†·
ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἔς τὸ δυσμαθές.
480 πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθε δὴ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὀδύρη, καὶ πὶ τοῖς μέλλουσι νῶν
κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἴ ποτ', ὦ γύναι;
οὔτοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν

- οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλη,
 {οὐχ ὅστις Αἰδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται}
 σωτηρίας ἀνελπις· ὡς δὴ ἐξ ἑνὸς
 κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιννώσκομεν. 485
- ΙΦ.* πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
- ΟΡ.* ὅδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
- ΙΦ.* ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλληνος γεγώς;
ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;
ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἔστον ἐκ μιᾶς;
ΟΡ. φιλότητί γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω γένει.
ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον Δυστυχῆς καλοῖμεθ' ἄν.
ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.
ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελώμεθ' ἄν.
ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἦτις ἐστὶ σοι;
ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
ΙΦ. πρὸς θεῶν, ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἴ κείθεν γεγώς;
ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηναίων <γ>, αἶ ποτ' ἦσαν ὄλβιοι.
ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
ΟΡ. οὐκουν ἐμαντῶ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα.
ΙΦ. φηγὰς <δ> ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη;
ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκὼν.
ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
ΟΡ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 514

- 517 *ΙΦ.* Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἀπανταχοῦ λόγος.
ΟΡ. ὡς μήποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
ΙΦ. φασίν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.
- 520 *ΟΡ.* ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
ΙΦ. Ἐλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τι.
ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; κἀμοὶ γάρ τι προουφείλει κακόν.
ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.
- 525 *ΙΦ.* ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνη.
ΟΡ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
ΟΡ. ὡς πάνθ' ἄπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
- 530 *ΟΡ.* ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾶς· λέξω δ' ἐγώ.
ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ΟΡ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ΙΦ. ὦ πότνι', ὡς εὔ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ΟΡ. οὔπω νερόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
- 535 *ΙΦ.* ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχών.
ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰκείνου νοσεῖ.
ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηῆδος ἔστι παῖς ἔτι;
ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔγημ' ἐν Αὐλίδι.
ΙΦ. δόλια γάρ, ὡς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
- 540 *ΟΡ.* τίς εἶ ποθ'; ὡς εὔ πυνθάνη τὰφ' Ἑλλάδος.
ΙΦ. ἐκεῖθ' ἐν εἰμι· παῖς ἔτ' οὔσ' ἀπωλόμην.
ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναί τὰκει, γύναι.
ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὄν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.
- 545 *ΙΦ.* Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἴν' εὐφρανθῶ, ξένε.
ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.

- IΦ. τέθνηκε; ποία συμφορᾶ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι; 550
 IΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιδ' ἀναστένω.
 ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
 IΦ. ἦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα χῶ θανών.
 ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μηδ' ἐρωτήσης πέρα.

 IΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ. 555
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὄν ἔτεχ', οὔτος ὄλεσεν.
 IΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων;
 ΟΡ. πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
 IΦ. φεῦ·
 ὡς εὔ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
 IΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
 ΟΡ. λέλοιπεν Ἥλέκτραν γε παρθένον μίαν.
 IΦ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
 ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄρᾶν φάος.
 IΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανῶν αὐτὴν πατήρ. 565
 ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.

 IΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;
 ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
 IΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦστ' ἄρα.
 <ΟΡ.> οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι 570
 πτηνῶν ὄνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
 πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι
 κᾶν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λείπεται μόνον,
 ὄτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
 ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν. 575

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἷ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὕμιν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπουδῆς ἅμα
580 κάμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' οὕτω γίνεται,
εἰ πᾶσι ταῦτὸν προᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαί τί μοι
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
585 ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἠγουμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν
ἐς Ἄργος αὐθις τὰς <τ'> ἐμὰς ἐπιστολάς
590 πέμπειε σωθεῖς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ' — εἰ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενῆς
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοῦς ἐγὼ θέλω —
σώθητι κεῖσε, μισθὸν οὐκ αἰσχροὺς λαβῶν,
κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
595 οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα χωρισθεῖς σέθεν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἔν, ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς,
600 οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὐκὸν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμπει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

- ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων 605
 αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφορὰς
 αὐτὸς σέσεται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 ὃν οὐδὲν ἤσσον ἢ ἄμὲ φῶς ὄρᾶν θέλω.
- IΦ.* ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
 ῥίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθὸς φίλος. 610
 τοιοῦτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
 ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
 ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὄρῶσά νιν.
 ἐπεὶ δὲ βούλη ταῦτα, τόνδε πέμφομεν
 δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῆ· πολλὴ δέ τις 615
 προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
- ΟΡ.* θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
IΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.
ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.
IΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620
ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλως ἄρσενας;
IΦ. οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.
ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρή.
IΦ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταιί μ', ὅταν θάνω; 625
IΦ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
ΟΡ. φεῦ·
 πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἂν;
IΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
 ἠϋξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
 οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὢν, 630
 ἀλλ' ὢν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ ἄλλειψω χάριν.
 πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
 ξανθῶ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

635 καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρουτον γάνος
ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν.

ἀλλ' εἶμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἶσω. τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοῦ λάβης . . .
φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
640 πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὖς δοκεῖ θανεῖν
λέγουσ' ἀπίστους ἠδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟ. κατολοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων
ῥανίσι <—υ—>
645 μελόμενον αἵμακταῖς.

ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ ξένοι.

ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ὦ νεανία,
σεβόμεθ', ἐς πάτραν
ὅτι ποτ' ἐπεμβάση.

650 ΠΥ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων.

ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
αἰαῖ αἰαῖ.

655 πότερος ὁ μάλλον;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

ΟΡ. Πυλάδη, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;

ΠΥ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

660 ΟΡ. τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν

Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα· καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον' ὡς ὄκτιο' ἀνηρώτα τέ με
 γυναιῖκα παῖδάς τ'· ἔστιν ἢ ξένη γένος
 ἐκεῖθεν Ἀργεῖα τις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἔπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,
 ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.

665

ΠΥ.
 ἔφθης με μικρόν· ταῦτά δὲ φθάσας λέγεις,
 πλὴν ἔν· τὰ γάρ τοι βασιλέων παθήματα
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.

670

ἀτὰρ διηλθον χᾶτερον λόγον τινά.

ΟΡ.
 τίν' ; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΥ.
 αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
 κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι

675

Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι — πολλοὶ γὰρ κακοὶ —
 προδοὺς σε σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι

680

ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας,
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

685

ΟΡ.
 εὐφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν κακά,
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.

ὁ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἔμοι
 κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἂ πράσσω πρὸς θεῶν, λήγειν βίου.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ', ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχηῆ.

690

- 695 σωθείς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἦν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
700 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλης,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφή καὶ κόμας δόττω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
705 γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδοῦς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρων πατρός.
καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' ἠῦρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
710 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὢν ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ὦ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
715 μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
ΠΥ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οὐκ ἄν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
720 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου.
ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.
- ΟΡ. σίγα· τὰ Φοῖβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
- 725 ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε
τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφροστώσι σφαγῆ.

- δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδείς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνήρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὃ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
 OP. τί δῆτα βούλῃ; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
 IΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς 735
 πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμπαι φίλων.
 OP. ἢ κἀντιδώσεις τῶδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
 IΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
 OP. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
 IΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;
 OP. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
 IΦ. ναί.
 πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς ἐσβήσω σκάφος.
 OP. ὄμνυ. σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
 IΦ. δώσω, λέγειν χρῆ, τήνδε τοῖσι σοῖς φίλοις.
 ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
 IΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κνανέας ἔξω πέτρας.
 ΠΥ. τίν' οὖν ἐπόμενος τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
 IΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
 ΠΥ. ἐγὼ δ' ἀνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
 IΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ;
 ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σύ, μὴ σώσασά με;
 IΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἵχνος θείην ποδός. 750
 ΠΥ. ἄκουε δὴ νῦν ὃν παρήλθομεν λόγον.
 IΦ. ἀλλ' αὐθις ἔστω κοινός, ἦν καλῶς ἔχῃ.
 ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ'· ἦν τι ναῦς πάθη,
 χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα 755

- ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
- 760 *IΦ.* ἀλλ' οἷσθ' ὁ δράσω; — πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ —
τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσεως γραφήν,
αὕτη φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·
765 ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῆ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
- ΠΥ.* καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὑπερ.
σήμαινε δ' ὧ χρη τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅ τι τε χρη κλύοντά σου λέγειν.
- 770 *IΦ.* ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τἀγαμέμνονος·
ἦ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι·
- ΟΡ.* ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἤκει πάλιν;
IΦ. ἦδ' ἦν ὄρᾱς σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησσέ με.
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
775 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω . . .
- ΟΡ.* Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠύρήμεθα;
IΦ. ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
Ὀρέσθ', ἴν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθης.
- 780 *ΠΥ.* ὧ θεοί. *IΦ.* τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ΠΥ. οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
IΦ. τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξεται·
λέγ' οὖνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ
785 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄξυ φάσγανον βαλεῖν,
ἐς τήνδε δ' ὄκισ' αἴαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἐστὶ τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

- ΠΥ. ὦ ῥαδίσις ὄρκουσι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὄν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν. 790
 ἰδοῦ· φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὅρεστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρῆς δὲ γραμμάτων διαπτυχᾶς
 τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795
 ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πνυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
- ΧΟ. ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
- ΟΡ. ὦ συγκασιγνήτη τε κακ ταῦτοῦ πατρὸς
 Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.
- ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσῃ λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἢ τε Ναυπλία.
- ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805
- ΙΦ. ἀλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;
- ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὐ κ' ἐπέφυκ' ἐγώ.
- ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;
- ΟΡ. ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πνυθάνου.
- ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810
- ΟΡ. λέγοιμ' ἂν ἀκοῆν πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε·
 Ἄτρεως Θυέστου τ' οἴσθα γενομένην ἔριν;
- ΙΦ. ἤκουσα, χρυσηῆς ἀρνὸς ἠνίκ' ἦν πέρι.
- ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνας' οἴσθ' ἐν εὐπῆνοις ὑφαῖς;
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπταις φρενῶν. 815
- ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἰστοῖς ἡλίου μετάστασι;
- ΙΦ. ὑφήνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
- ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιον μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
- ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.

- 820 *OP.* τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν;
IΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφω.
OP. ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
825 ἐκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανόν,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.
- IΦ.* ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ', Ὅρέστα, τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
830 Ἄργόθεν, ὦ φίλος,
OP. καγὼ σὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
{κατὰ δὲ δάκρυ, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.}
- IΦ.* τὸν ἔτι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαι-
835 σι νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν, ἐμοῦ
ψυχά, τί φῶ; θαυμάτων πέρα
840 καὶ λόγου πρόσσω τάδ' ἀπέβα.
OP. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
- IΦ.* ἄτοπον ἠδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη.
845 ἰὼ Κυκλωπὶς ἐστία,
ἰὼ πατρίς, Μυκίνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.
- 850 *OP.* γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφοράς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος.

- IΦ. ἐγὼ μέλεος, οἶδ' ὅτε φάσγανον
δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ,
- OP. οἶμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὄραν ἐκεῖ. 855
- IΦ. ἀνυμέναιος, <ῶ> σύγγον', Ἀχιλλέως
ἔς κλισίαν λέκτρων
δόλι' ὅτ' ἀγόμαν·
παρὰ δὲ βωμόν ἦν δάκρυα καὶ γόοι. 860
φεῦ φεῦ χερνίβων ἐκεῖ.
- OP. ὄμωξα κἀγὼ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.
- IΦ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.
ἄλλα δ' ἔξ ἄλλων κυρεῖ, 865
- OP. εἰ σόν γ' ἀδελφόν, ῶ τάλαιν', ἀπώλεσας.
- IΦ. δαίμονος τύχα τινός.
ῶ μελέα δεινᾶς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν,
δεῖν' ἔτλαν. ὦμοι σύγγονε. 870
παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
ἔξ ἐμᾶν δαιχθεῖς χερῶν.
† ἄ δ' ἐπ' αὐτοῖσι † τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγκυρήσει;
τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἔς Ἀργεῖαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ πελάσαι; 880
τόδε τόδε σόν, ῶ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν.
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ; 885
θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φῦ-
λα καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων. διὰ κνανέας μὴν
στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890

- ἴοισιν δρασμοῖς.
 τάλαινα, τάλαινα.
 895 τίς ἄρ' οὖν, τάλαν, ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ
 τί τῶν ἀδοκῆτων,
 ἀπόροις πόρον ἐξανύσας,
 δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν φανεῖ
 κακῶν ἔκλυσιν;
- 900 ΧΟ. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα
 τάδ' εἶδον αὐτὴ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.
 <ΠΥ.> τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
 Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
 λήξαντα δ' οἴκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
 905 ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
 λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἄκβάντας τύχης,
 καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
- ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
 910 τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ,
 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
- ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
 πρῶτον πυνθέσθαι τίνα ποτ' Ἡλέκτρα πότμον
 εἵληχε βιότου· φίλα γὰρ † ἔσται πάντ' ἐμοί.
- 915 ΟΡ. τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
 ΙΦ. οὔτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
 ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.
 ΙΦ. ὅδ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυγατρὸς, ὁμογενῆς ἐμός;
 ΟΡ. ἀνεπιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφῆς φίλος.
- 920 ΙΦ. οὐκ ἦν τόθ' οὔτος ὅτε πατήρ ἔκτεινέ με.
 ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.

- IΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
 ΟΡ. καμὸς γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενῆς μόνον.
- IΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
 ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῶ. 925
- IΦ. ἢ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
 ΟΡ. ἔα τὰ μητρὸς· οὐδέ σοι κλύειν καλόν.
- IΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σέ νῦν ἀποβλέπει;
 ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.
- IΦ. οὐ πον νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
 ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός. 930
- IΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς;
 ΟΡ. ὠφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
- IΦ. ἔγνωκα· μητρὸς <σ> οὐνεκ' ἠλάστρουθ θεαί.
 ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935
- IΦ. τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθημεν σασ πόδα;
 ΟΡ. Φοίβου κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.
- IΦ. τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν ἢ σιγώμενον;
 ΟΡ. λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.
- ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἂ σιγῶμεν κακὰ 940
 ἐς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἠλαννόμεσθα φυγάδες, † ἔνθεν μοι πόδα
 εἰς τὰς Ἀθήνας δὴ γ' † ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
- ἐλθῶν δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν <μ> οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταῦτῳ στέγει, 950
 σιγῇ δ' ἔτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως

- δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρομα πληρώσαντες εἶχον ἠδονήν.
 955 κάγῳ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
 ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
 μέγα στενάζων, οὐνεκ' ἦ μητρὸς φονεύς.
- κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰμὰ δυστυχῆ
 τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
 960 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν.
 ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον ἐς δίκην τ'
 ἔστην — ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἤπερ ἦν Ἐρινύων —
 εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 965 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν, ἴσας δέ μοι
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη·
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
- ὄσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκη,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·
 970 ὄσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρου μ' αἰεί,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβου πέδον·
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἑκταθεῖς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανῶν,
 975 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
- ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὠρισεν σωτηρίαν,
 980 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,

μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκῆναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ', ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεθα θεᾶς βρέτας.

985

ΧΟ. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα †διὰ πόνων τ' αἰεί†.

ΙΦ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν.
 θέλω δ' ἄπερ σύ· σέ τε μεταστῆσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανοῦντί με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι θέλω·

990

σφαγῆς τε γὰρ σῆς χειρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν
 σώσαιμί τ' οἴκους. τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἠνίκ' ἂν κενὰς
 κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάλματος.

995

πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ', εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κᾶμ' ἐπ' εὐπρόμνου νεῶς
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθεῖς ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σαντοῦ θέμενος εὔ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ', οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 σῶσαι τὰ σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
 θανὼν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

1000

1005

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
 ἄλις τὸ κείνης αἷμα. κοινόφρων δὲ σοὶ

- καὶ ζῆν θέλοιμ' ἄν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 † ἤξω δέ γ', ἦνπερ καὐτὸς ἐντανθοῖ πέσω, †
 1010 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μέτα.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τότε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἄν Λοξίας ἐθέσπισε
 κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
 1015 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἄν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν
 λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα — τῆδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους — ἦδε βούλησις πάρα.
- 1020 *ΟΡ.* ἄρ' ἄν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;
ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
ΟΡ. ἀλλ', εἰ σὲ σώσει κάμέ, κινδυνευτέον.
ΙΦ. οὐκ ἄν δυναίμην· τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.
ΟΡ. τί δ', εἴ με ναῶ τῶδε κρύψειας λάθρα;
 1025 *ΙΦ.* ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;
ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἢ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ΙΦ. εἴς' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
- ΟΡ.* οἴμοι, διεφθάρμεσθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν;
ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
 1030 *ΟΡ.* ποῖόν τι; δόξης μετάδος, ὡς καγὼ μάθω.
ΙΦ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασι.
ΟΡ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναικες εὐρίσκειν τέχνας.
ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
- ΟΡ.* χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
 1035 *ΙΦ.* ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ,

- OP. τίν' αἰτίαν ἔχουσ' ; ὑποπτεύω τι γάρ.
 IΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὄσιον δώσω φόνῳ.
- OP. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
 IΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσει βουλήσομαι,
 OP. ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
 IΦ. κάκεῖνο νίψαι, σοῦ θυγόντος, ὡς ἐρῶ.
 OP. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερόν εἶπας ἔκβολον;
 IΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.
- OP. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
 IΦ. ἐγώ· θυγεῖν γὰρ ὄσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνη. 1045
 OP. Πυλάδης δ' ὄδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
 IΦ. ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.
 OP. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
 IΦ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
 OP. καὶ μὴν νεῶς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. 1050
 IΦ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τᾶλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
- OP. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρούψαι τάδε.
 ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
 εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
 τὰ δ' ἄλλ', ἴσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς. 1055
- IΦ. ᾧ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
 ὡς τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
 ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
 φίλου τ' ἀδελφοῦ φίλτάτης τε συγγόνου.
 καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω· 1060
 γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος
 σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
 σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
 φυγᾶς. καλόν τοι γλῶσσ' ὅτω πιστὴ παρῆ.
 ὁρᾶτε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φίλτάτους, 1065
 ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν, ἔχει.
 σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,

- 1070 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς
σὲ καὶ σ' ἰκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος
γονάτων τε, καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων,
μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων ὄτω κυρεῖ.
τί φατε; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει —
φθέγξασθε — ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
ὄλωλα καὶ γὰρ καὶ κασίγνητος τάλας.
- 1075 *XO.* θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον·
ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται —
ἴστω μέγας Ζεὺς — ὧν ἐπισκῆπτεις πέρι.
IΦ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
- 1080 σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·
ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοίρανος χθονός,
θυσίαν ἐλέγχων εἰ κατείργασται ξένων.
- 1085 ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτυχὰς
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερρός,
σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα.
ἀλλ' εὐμενῆς ἔκβηθι βαρβάρου χθονός
ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.
- [στρ. α' *XO.*
1090 ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας
πόντου δειράδας, ἀλκνῶν,
ἔλεγον οἶτον ἀεῖδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς,
ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
1095 θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,

- ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἴκει
 φοίνικά θ' ἄβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ 1100
 γλανκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαί-
 ας, Λατοῦς ὠδῖνι φίλον,
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει. 1105
- ὦ πολλαὶ δακρῶν λιβάδες,
 αἱ παρηίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἔρετμοῖσι καὶ λόγχαις, 1110
 ζαχρύσου δὲ δι' ἔμπολᾶς
 νόστον βάρβαρον ἤλθον,
 ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω 1115
 βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας,
 ζηλοῦσα τὸν διὰ παν-
 τὸς δυσδαίμον' · ἐν γὰρ ἀνάγ-
 καις οὐ κάμνει σύντροφος ὢν
 † μεταβάλλει † δυσδαιμονία · 1120
 τὸ δὲ μετ' εὐτυχίας κακοῦ-
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.
- καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα 1125
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει. [στρ. β']

- 1125 συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κώπαις ἐπιθούξει,
 ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
 κέλαδον ἑπτατόνου λύρας
- 1130 αἰείδων ἄξει λιπαρὰν
 εὔ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦ-
 σα βήσῃ ῥοθίοις πλάταις·
 ἀέρι δ' ἰστία <πρὸς> προτόνοις κατὰ
- 1135 πρῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες
 ναὸς ὠκυπόμπου.
- [ἀντ. β'] λαμπροὺς ἵπποδρομούς βαιήν,
 ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
- 1140 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νότοις ἀμοῖς
 λήξαιμι θοάζουσα·
 χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
 παρθένος, εὐδοκίμων γάμων,
- 1145 παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας
 ματρὸς ἠλίκων θιάσους,
 χαρίτων εἰς ἀμίλ-
 λας, ἀβροπλούτοιο χλιδᾶς
 εἰς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
- 1150 φάρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα
 γένυσιν ἐσκίαζον.

ΘΟΑΣ

- ποῦ ἴσθ' ἢ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
 Ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο;
 ἀδύτοις ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
- ΧΟ. ἤδ' ἐστίν, ἢ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς. 1155
- ΘΟ. ἔα.
 τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;
- ΙΦ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσι.
- ΘΟ. τί δ' ἐστίν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; 1160
- ΙΦ. ἀπέπτυσ' Ὀσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
- ΘΟ. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς.
- ΙΦ. οὐ καθαρὰ μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
- ΘΟ. τί τοῦκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
- ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165
- ΘΟ. αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
- ΙΦ. αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
- ΘΟ. ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;
- ΙΦ. ἤδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
- ΘΟ. ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἐπι; 1170
- ΙΦ. οἰκεῖον ἤλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
- ΘΟ. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
- ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.
- ΘΟ. Ἀπολλόν, οὐδ' ἐν βαρβάροις {τόδ'} ἔτλη τις ἄν.
- ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175
- ΘΟ. ἢ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
- ΙΦ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
- ΘΟ. μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίω τρόπῳ;
- ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
- ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς. 1180

- IΦ. καὶ μὴν καθεῖσαν δέλεαρ ἠδύ μοι φρενῶν.
 ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
 IΦ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
 ΘΟ. ὡς δὴ σφε σώσαις ἠδοναῖς ἀγγελμάτων;
 1185 IΦ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμὸν.
 ΘΟ. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
 IΦ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἣ μ' ἀπώλεσεν.
 ΘΟ. τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
 IΦ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
 1190 ΘΟ. οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρονιβες ξίφος τε σόν;
 IΦ. ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
 ΘΟ. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσία δρόσῳ;
 IΦ. θάλασσα κλύζει πάντα τὰνθρώπων κακά.
 ΘΟ. ὀσιώτερον γοῦν τῆ θεῶ πέσοιεν ἄν.
 1195 IΦ. καὶ τὰμά γ' οὔτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι.
 ΘΟ. οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 IΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ἄγ' ἔνθα χρήζεις· οὐ φιλῶ τᾶρρηθ' ὄρᾶν.
 IΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
 1200 ΘΟ. εἶπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος.
 IΦ. οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἠράμην βάρθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἠύσέβεια καὶ προμηθία.

 IΦ. οἶσθα νῦν ἅ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.
 IΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθετες. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;
 1205 IΦ. πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι.
 IΦ. κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται τάδε.
 IΦ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν, <ΘΟ.> ἠλίου πρόσθεν φλογός.
 <IΦ.> σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἶδ' ὀμαρτήσουσί σοι.
 IΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ . . . ΘΟ. ποίας τύχας;

- IΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶεν φόνῳ; 1210
- IΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στείχε καὶ σήμαινε σὺ . . .
- <IΦ.> μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
- IΦ. καὶ φίλων γ' οὐδ' δεῖ μάλιστα. ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
- <IΦ. — —> ΘΟ. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
- IΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν, τῇ θεῷ . . . ΘΟ. τί χρῆμα δρῶ; 1215
- IΦ. ἄγνισον πυρσῶ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν.
- IΦ. ἠνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χρῆ με δρᾶν;
- IΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον λάβω.
- IΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζεις, ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς ἐστί μοι;
- IΦ. θαυμάσης μηδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς. 1220
- IΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. ΘΟ. συνεύχομαι.
- IΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὄρῳ ξένους
καὶ θεᾶς κόσμους νεογνοὺς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ' ὄσα
προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
- ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος·
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειρὰς ἀγνεύει θεοῖς
ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.
- ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νίψω φόνον 1230
τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρῆ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ' ὅμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.
- XO. εὐπαις ὁ Λατοῦς γόνος, 1235
ὄν ποτε Δηλιάς ἐν καρποφόροις γνάλοις [στε.]

- <ἔτικτε> χρυσοκόμαν, {Φοῖβον}
 ἐν κιθάρα σοφὸν ᾗ τ' ἐπὶ τόξων
 εὐστοχίᾳ γάννται· φέρε <δ'> Ἴνιν
 1240 ἀπὸ δειράδος εἰναλίας,
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα, <τὰν>
 ματέρ' ἀστάκτων ὑδάτων,
 {τὰν} βακχεύουσαν Διονύ-
 σω Παρνάσιον κορυφάν,
 1245 ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων,
 σκιερᾶ κατάχαλκος εὐφύλλω δάφνα,
 γᾶς πελώριον
 τέρας, ἄμφεπε μαντεῖον Χθόνιον.
 ἔτι νιν ἔτι βρέφος ἔτι φίλας
 1250 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων
 ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
 τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
 θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,
 1255 μαντείας βροτοῖς {ἀναφαίνων} θεσφάτων νέμων
 ἀδύτων ὑπο, Κασταλίας ῥεέθρων
 γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
- [ἀντ.
 1260 Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν
 παῖδ' ἀπενάσσατο <— — —> ἀπὸ ζαθέων
 χρηστηρίων, νύχια
 Χθὼν ἔτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
 οἱ πόλεσιν μερόπων τά τε πρῶτα

τά τ' ἔπειθ' ἄ τ' ἔμελλε τυχεῖν
ὑπνου κατὰ δνοφεράς γᾶς εὐ-
νάς ἔφραζον· Γαῖα δὲ τὰν
μαντεῖον ἀφείλετο τι-

μὰν Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς·
ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
χέρα παιδὸν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων
Πυθίων δόμων

Χθονίαν ἀφελεῖν †θεᾶς μῆνιν †.
{νυχίους τ' ἐνοπᾶς}
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν·

ἐπὶ δὲ σείσας κόμαν
παῦσεν νυχίους ἐνοπᾶς,
ἀπὸ δ' ἀλαθοσύναν

νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν·
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξία,
πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφοις πύλας
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἐστίν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαί,
Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας

- λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
- ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὄν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συνθείς.
- 1295 ΑΓΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
- ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
ὄπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
- ΑΓΓ. ὄρατ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χυμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
- 1300 ΧΟ. μαίνῃ; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα;
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
- ΑΓΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἶπη τοῦπος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
- ὦή, χαλαῖτε κληῖθρα — τοῖς ἔνδον λέγω —
καὶ δεσπότη σημήναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις
1305 πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
- ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
- ΑΓΓ. †ψευδῶς ἔλεγον† αἶδε — καί μ' ἀπήλαννον δόμων —
1310 ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.
- ΘΟ. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
- ΑΓΓ. αἰθις τὰ τῶνδε σημανῶ. τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον· ἢ νεᾶνις ἢ ἔνθαδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
1315 σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
- ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
- ΑΓΓ. σῶζουσ' Ὀρέστην — τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάση —
- ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὄν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
- 1320 ΑΓΓ. ὄν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο.
- ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχῳ;
- ΑΓΓ. μὴ ἔνταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἀκουέ μου·

σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.

ΘΟ. λέγ' — εὖ γὰρ εἶπας — οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρον. 1325

ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, οὗς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω 1330

Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαρμὸν ὄν μετώχετο,
αὐτὴ δ' ὀπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιον
ἔστειχε χερσίν. καὶ τὰδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ. 1335

χρόνω δ', ἴν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκῆ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δὴ.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἡμενοὶ χρόνον,
ἔσῃλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι 1340

κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβω δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῆ. τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος
στείχειν ἴν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἔωμένοις.
κᾶνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεῶς σκάφος, 1345

ταρσῶ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεῶς.
κοντοῖς δὲ προῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων 1350

- ἄγκυραν ἔξανῆπτον, οἳ δὲ κλίμακας
 {σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια}
 πόντῳ διδόντες τῇ ξένη καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 1355 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 πρυμνησίῳν τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
 οἴακας ἔξηροῦμεν εὐπρόμνου νεώς.
- λόγοι δ' ἐχώρουν· τίνι λόγῳ πορθμεύετε
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θνηπόλους;
 1360 τίνας τίς ὦν <σὺ> τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός;
 δ' δ' εἶπ'· Ὀρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἀγαμέμνωνος παῖς· τὴν δ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβῶν ἀδελφήν, ἣν ἀπόλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 1365 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·
 ὄθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κείνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χερσῶν
 ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 1370 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο,
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν — οἳ μὲν ἐν κάρῳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν —
 1375 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 κὰν τῶδε — δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 1380 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν <τῇ ξένη> τέγξαι πόδα —

λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακας θορών,
 ἔθηκ' ἀδελφήν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ναὸς <δ'> ἐκ μέσης ἐφθέγγατο
 βοή τις· ὦ γῆς Ελλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
 ἔχομεν γὰρ ὦνπερ οὔνεκ' Εὐξείνου πόρον
 Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.

1385

οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρυχώμενοι
 ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει στόμια, διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
 δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὸς
 ὤθει πάλιν προμνήσι'. οἱ δ' ἐκαρτέρον
 πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖς ἠῦξατ'· ὦ Λητοῦς κόρη,
 σῶσόν με τὴν σὴν ἱερέαν πρὸς Ελλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς.
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπηυφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς ἐκ <πέπλων> ἐπωμίδας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμήθη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.

1390

1395

1400

1405

1410 κάγω μὲν εὐθὺς πρὸς σέ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.

ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
1415 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ,
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος,
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν ἀδελφήν θ', ἢ φόνου τοῦν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτος θεῶν προδοῦσ' ἀλίσκεται.

1420 ΧΟ. ὦ τλήμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῆ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
οὐκ εἶα πώλοις ἐμβαλόντες ἠνίας
παράκτιοι δραμεῖσθε κάκβολας νεῶς
1425 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
οἱ δ' ὠκυπόμπους ἔλξετ' ἐς πόντον πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἰππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
1430 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοπι πήξωμεν δέμας.

ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων,
γυναῖκες, αἰθις, ἠνίξ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα. νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἤσυχοι.

ΑΘΗΝΑ

1435 ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους·
παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·

- πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δέμας 1440
 ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,
 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς. 1441 b
 πρὸς μὲν σ' ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
 ἦδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύειν πλάτη. 1445
- μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς —
 κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρών — θεᾶς
 χῶρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 χῶρός τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὄροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερός, Ἀλάς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἴδρυσαι βρέτας
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
 νόμον τε θῆς τόνδ'· ὅταν ἐορτάζῃ λεώς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος
 δέρη πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω, 1460
 ὀσίας ἑκατι θεά θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
- σὲ δ' ἀμφὶ σεμνάς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς,
 οὗ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆνους ὑφάς, 1465
 ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

ἀλλ', ὦ σεμνή παρά τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθήνα,
δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.

1495

ὦ μέγα σεμνή Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίον καταέχου
καὶ μὴ λήγῃς στεφανοῦσα.

UNIVERSITÄT LEIPZIG

Die in der vorliegenden Arbeit behandelten
Fragen sind im Zusammenhang mit der
Lehrveranstaltung "Mathematische Grundlagen
der Informatik" zu verstehen.

1999
1998
1997
1996
1995
1994
1993
1992
1991
1990
1989
1988
1987
1986
1985
1984
1983
1982
1981
1980
1979
1978
1977
1976
1975
1974
1973
1972
1971
1970
1969
1968
1967
1966
1965
1964
1963
1962
1961
1960
1959
1958
1957
1956
1955
1954
1953
1952
1951
1950
1949
1948
1947
1946
1945
1944
1943
1942
1941
1940
1939
1938
1937
1936
1935
1934
1933
1932
1931
1930
1929
1928
1927
1926
1925
1924
1923
1922
1921
1920
1919
1918
1917
1916
1915
1914
1913
1912
1911
1910
1909
1908
1907
1906
1905
1904
1903
1902
1901
1900

X

Datum der Entleihung bitte hier einstempeln!

- 6. Dez. 1982

01. Aug. 1995

SACHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

2 0135188

55. 8° 5479

ENTSAUERT

PAL 03/2012

SLUB Dresden

2 0135188